

W CIENIU KOLEGIATY

Miesięcznik Parafii Bożego Ciała w Jarosławiu Marzec - Kwiecień 2022 Nr 2(138) Rok XVII

„POKÓJ MÓJ DAJĘ WAM” J 14, 27

Życzenia

Obraz namalował: Agnieszka Błachuta

***ZDUMIEWALI SIĘ UCZNIOWIE,
GDY ZOBACZYLI ZMARTWYCHWSTAŁEGO CHRYSTUSA.
SMUTEK WIELKIEGO PIĄTKU USTĄPIŁ DNIA TRZECIEGO.
WSZYSTKO BYŁO JUŻ INNE.***

Wskrzyszony mocą Ducha Chrystus, zajaśniał jako niezwyciężona Prawda i Życie. Niech wiara w Chrystusa zmartwychwstałego, ożywiana mocą mieszkającego w nas Ducha Świętego, rozświetla nasze życie, umacnia nadzieję w obliczu nowych wyzwań i napęlnia radością naszą codzienność.

Niech te dni zwycięstwa życia nad śmiercią będą pełne radości, miłości i pokoju, byśmy mimo różnych trosk i kłopotów, mogli zawsze śpiewać radosne „ALLELUJA – Jezus żyje”.

Niech radosna wieść o Zmartwychwstaniu opromienia życie każdego z nas, pogłębia wiarę, napęlnia nadzieją i rozpala miłość, która uzdalnia do pięknego życia w Bogu. Zmartwychwstały Chrystus niech udziela wszelkich swoich łask.

Duszpasterze z Jarosławskiej Kolegiaty

W numerze

ŻYCZENIA

Zdumiewali się uczniowie, gdy zobaczyli Zmartwychwstałego Chrystusa. Smutek Wielkiego Piątku ustąpił dnia trzeciego. Wszystko było już inne. 2

W DRODZE DO JUBILEUSZU

700-setne urodziny naszej parafii 4

„Przed nami w ramach Jubileuszu, stoi wielki poczet znanych, jeszcze większy nieznanymi przodków...” 6

CIEKAWY TEKSTY, CIEKAWY SYLWETKI

Niedziela - świętem eucharystycznym i rodzinnym 8

Zmartwychwstanie Jezusa w malarstwie 9

Wielkanoc w oczach poetów 13

Wydobyte ze skarbca (9) 15

Z Dzienniczka i notatek Anny Jenke - Duch Święty 17

Z ŻYCIA KATOLIKA

Kartki dla chorych 18

Duchowa adopcja maturzystów 18

Konkursy zorganizowane przez PKLO w „Wykazie Podkarpackiego Kuratora Oświaty” 18

W hołdzie „Żołnierzom Wyklętym” 19

Uczniowie „Katolika” w gronie stypendystów stypendium Prezesa Rady Ministrów 19

Sukcesy naszych licealistów 20

Społeczność „Katolika” solidarna z Ukrainą 20

Ojczyznę kochać trzeba i szanować... 21

„Dzień bez plecaka” 21

Narty w Arłamowie 22

Wystawa „Sprawiedliwi wśród narodów świata” 22

Duchowa adopcja dziecka poczętego 23

II Powiatowy Konkurs Geograficzny „Palcem po mapie, czyli świat w zasięgu ręki” 23

Dni otwarte 24

Konkurs Wiedzy o Annie Jenke dla uczniów klas VII i VIII szkół podstawowych powiatu jarosławskiego, przeworskiego i łańcuckiego 24

Kiermasz ozdób świątecznych 25

WYDARZENIA – LUTY 2022

Nasz dar serca dla Ukrainy 26

Noc modlitwy o błogosławieństwo dla Polski 27

WYDARZENIA – MARZEC 2022

Bóg jest tu, Bóg jest tam!!! Rekolekcje wielkopostne w Szkole Podstawowej nr 6 i nr 11 28

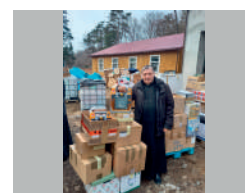
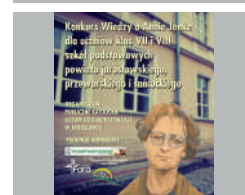
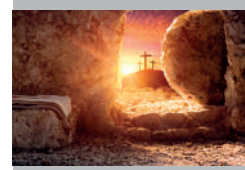
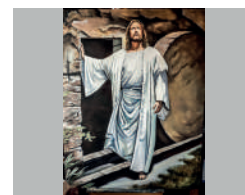
WYDARZENIA – KWIECIEŃ 2022

Męski Różaniec w rocznicę śmierci św. Jana Pawła II 29

W OBIEKTYWIE

KATOLIK ZAPRASZA

W CIENIU KOLEGIATY, NR 2 (MARZEC - KWIECIEŃ 2022)

700-SETNE URODZINY NASZEJ PARAFII

Rozpoczynamy nowennę – na dziewięć miesięcy przed obchodami urodzin naszej jarosławskiej parafii, które miały miejsce 700 lat temu. Jak wynika z zachowanych dokumentów, w 1323 roku musiała być w naszym mieście parafia rzymskokatolicka.

Przez siedem wieków, idącym przez jarosławską ziemię pokoleniom, towarzyszy Syn Boży, nasz Zbawiciel! Nie znamy z imienia tych, którzy na tę ziemię przynieśli pochodnię wiary i tutaj postawili pierwszy krzyż, znak Bożej miłości objawionej w Jezusie Chrystusie! Od 1323 roku rozpoczęli tutaj głoszenie ewangelii i sprawowanie liturgii i sakramentów św. Znamy z imienia 51 proboszczów, uwzględniając administratorów, którzy sprawowali misję głoszenia Dobrej Nowiny!

Pięknym i ważnym odkryciem podzielił się z nami Jan Kasprowicz w swoim wierszu, w którym zachęca, aby usiąść na kamieniu, który się odłamał z odwiecznych skał, i rozmawiać z Bogiem, i uświadomić sobie, że On wielki i miłosierny Pan, towarzyszy naszym losom. I pisze dalej zachęcając do zaufania Bogu: „Nie troszcz się o swoje jutro, gdyż jego nic przedzie na niewidzialnej kądzieli Bóg!”

Gdy dziś mówię te słowa, mamy świadomość dramatycznej chwili, wynikającej z wojennych działań na Ukrainie i od pierwszych dni niszczycielskiej agresji, która dotyka niewinnych ludzi, matek z dziećmi, ludzi chorych, bezbronnych. Barbarzyństwo, które niszczy miasta, osiedla, szkoły, szpitale. Ale przecież nasza historia jest podobna, próbowano nas, jako naród, państwo, wymazać z Europy i gdy już wróg triumfował zwycięstwo, nagle Polska zmartwychwstała i Pan dziejów okazał swoją moc! I tak było wielokrotnie tu w Jarosławiu, w tej 700-letniej historii. Ufam, że ta obecna sytuacja pokaże nam raz jeszcze, że zwycięstwo należy do Pana dziejów i Ukraina odniesie zwycięstwo!

Przygotowując się do jubileuszu chcemy przede wszystkim dziękować Bogu **za tę siedmiowiekową tradycję**, z całym bogactwem duchowym, ze szczególną duchowością tworzoną przez duchownych

i wiernych świeckich, którzy tutaj się modlili, formowali swoje serca, wzrastali w łasce u Boga i ludzi. **I będziemy przeżywać ten jubileuszowy rok jako Rok Dobrego Pasterza!**

Historia naszej parafii, na której budujemy naszą teraźniejszość i nasze dziś, jest niezwykła i doniosła, ale zarazem zobowiązująca! **Dzisiejsze czasy bowiem wymagają od nas wszystkich, aby nie zapominać o tradycji**, ale równocześnie z nadzieją patrzeć w przyszłość i pod natchnieniem Ducha Świętego ją tworzyć.

Więc Bracia i Siostry! Usiąść na kamieniu i odkrywać, że jest On Panem dziejów, jest Panem naszego życia, i On miłosierny Pan jest obecny w Świętej Konsekrowanej Hostii! Najbliższe dni, w których roz-

W drodze do jubileuszu

poczynamy 40-godzin dla Jezusa stają się okazją do odkrywania, ale też do złożenia świadectwa wiary w tę Bożą obecność! To przez Eucharystię najpełniej realizują się słowa Jezusa: „**Oto jestem z wami aż do skończenia świata**”! Zachęcam do osobistej adoracji, do tego, aby usiąść tu na ławce i w ciszy kolegiackiej świątyni zapatrzyć się z wiarą w tę Hostię...

W ramach przygotowań do obchodów Roku Jubileuszowego, w dziedzinie duchowej nie będziemy podejmować jakichś nowych, szczególnych wyzwań. Ale chcemy to, co już się dzieje, co już istnieje, podjąć z większym zaangażowaniem serca i oddaniem, z większą miłością:

- Liturgia – aby jej celebracja była bardziej żywa, aby angażowała coraz więcej osób w jej sprawowanie i przeżywanie, aby każda Msza św. cieszyła się posługą lektora, kantora czy scholii;
- Ożywić, zdynamizować działające wspólnoty duszpasterskie. Niestety, jak wiemy, pandemia trwająca drugi rok wpłynęła destrukcyjnie na kondycję tychże wspólnot. Oby więc każda wspólnota zgodnie ze swoim charyzmatem ożywiła swoją działalność i misję, oby wzrastała w wierze ale także w liczbę.
- Okazać więcej miłości osobom samotnym, chorym, znajdującym się w potrzebie duchowej czy materialnej. Działania wojenne na Ukrainie, przybývające matki z dziećmi, będą dla nas poważnym sprawdzianem naszej chrześcijańskiej wrażliwości. Pamiętajmy te słowa Jezusa: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych to mnie uczyniliście”. Poruszające było to świadectwo starszego Ukraińca, który wyznał, że Polacy wiele wycierpieli od Ukraińców, a dziś z taką miłością Polacy otwierają dla nich serca.

Samą nowennę będziemy celebrować w pierwsze niedziele miesiąca. Przez kolejne miesiące będziemy gościć kapłanów, którzy głosząc słowo Boże, będą nam pokazywać różne wymiary nadchodzącego jubileuszu.

W dziedzinie materialnej podejmujemy od kilku lat prace renowacyjne, które mają przygotować naszą świątynię i otoczenie na świętowanie tego wyjątkowego jubileuszu: a więc renowacja polichromii, widzimy jak po odnowieniu jest piękna. Prace w podziemiach świątyni, które nie tylko przyczyniają się do osuszenia fundamentów, ale stwarzają nowe możliwości utwo-

rzenia galerii rzeźb Huttera, zabytkowych figur XVIII. wiecznych dotąd niedostępnych, a także adaptacja pomieszczeń za chórem na sale muzealne i wystawowe. Ponadto fundacja nowych mebli w zakrystii, a wcześniej renowacja organów. Konieczne do przeprowadzenia są jeszcze prace renowacyjne ołtarzy bocznych, witraży, ławek i konfesjonałów. A szczególnym pomnikiem tego jubileuszu ma być kościół pod wezwaniem Dobrego Pasterza i Dobrego Łotra, w nowej dzielnicy – w nowym mieście Jarosławia.

Bracia i Siostry!

Wykonane prace to trud i wysiłek wielu ludzi, artystów, budowlańców, architektów, osób, które angażują się w pozyskiwanie środków finansowych.. To także znak ofiarności parafian i ludzi dobrej woli. To także otrzymywane sukcesywnie finansowe wsparcie z różnych instytucji: Ministerstwa Kultury, Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Marszałka Województwa, a także Powiatu Jarosławskiego i Burmistrza Miasta oraz różnych fundacji.

Dziś chcę wszystkim podziękować! Niech Bóg nagradza dary serca!

I dziś chcę prosić, o ile to możliwe, o pomoc. Chcemy przyspieszyć prace przy polichromii, dlatego została zamówiona druga ekipa artystyczna, aby w tym roku wykonać obydwie transepty południowy i północny. A to wiąże się z potrzebą większych nakładów finansowych. Więc proszę o wsparcie według możliwości i możliwości.

Zapraszam Patronów naszej parafii: Matkę Bożą Królową Rodzin, św. Jana Chrzyciela i św. Jana Ewangelistę, św. Michała Archanioła i zapraszam tych, którzy chodzili po jarosławskiej ziemi: Królową Jadwigę, św. Brata Alberta Chmielowskiego, bł. Marcelinę Darowską, św. Jana Pawła II i bł. kardynała Stefana Wyszyńskiego, i błogosławionego Michała Czartoryskiego, i bł. Stanisława Papczyńskiego, a także sługę Bożego ks. Piotra Skargę i sługę Bożą Annę Jenke - orędujcie za nami! Pomóżcie nam iść drogą, którą wskazuje Chrystus, pomóżcie nam odkrywać, że On naszym losom towarzyszy!

Ks. Marian Bocho

W drodze do jubileuszu

**„PRZED NAMI W RAMACH
JUBILEUSZU, STOI WIELKI POCZET
ZNANYCH, JESZCZE WIEKSZY
NIEZNANYCH PRZODKÓW...”**

**Homilia ks. Aleksandra Kustry wygłoszona
podczas drugiej nowenny przed uroczystością
700-lecia naszej parafii.**

Bracia i Siostry! Powtarzaliśmy: „Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas”, ale Prorok w pierwszym czytaniu, nasze rozważanie o tych wielkich rzeczach dokonanych dla nas przez Boga, kieruje raczej na teraźniejszość i przyszłość. Mówi Prorok, żebyśmy nie roztrząsali zbytnio tego co kiedyś było. A więc, ani naszych, ani tym bardziej cudzych win, ani też naszych prawdziwych czy przez nas tylko niesłusznie uważanych zasług. Chodzi o to, żebyśmy się nie zakorkowali naszymi myślami w przeszłości. Oto teraz czas zbawienia, przewija się przez okres Wielkiego Postu, który zbliża się już do tak wymownego, bogatego w treści i wymagania finału. Kapłan przemawiający ma pełnić funkcję proroka, ma pomagać odczytywać znaki czasu. Pan Jezus wyrzuca faryzeuszom, że tych znaków z nieba odczytywać nie chcą, żeby nie wyprowadzać trudnych dla nich i niewygodnych wniosków. My musimy także uczyć się w tej Jezusowej szkole odczytywania tego co się zdarza. Wielkie bieżące wydarzenia zawierają także wskazanie Boże, Bożą przestrożę i Bożą otuchę. Wiemy jak wstrząsnęła szczególnie naszymi sercami, wiadomość początkowo trudna do uwierzenia, blisko 12 lat temu, 10 kwietnia 2010 roku. Następnego dnia na zaproszenie ks. Mariana Nabrzyskiego wypadło mi przemawiać do wiernych z Kolonii Oficerskiej. Wtedy posłużyłem się cytatem z głośnego wiersza Juliusza Słowackiego: „Pośród niesnasków – Pan Bóg uderza w ogromny dzwon”. I to był ten potężny głos, także Boży, także dobiegający z wieczności, która jest zawsze spoiwem doczesności. Głos, który powinien być przyjęty, powinien być natychmiast rozważony, podjęty w Polsce i poza Polską.

Gdyby wówczas ten głos, ten znak Boży, przyjęto, zrozumiano i konsekwencje wyciągnięto, prawdopodobnie nie mielibyśmy wojny na Ukrainie. Nie byłibyśmy w tym trudnym położeniu, w jakim nas ona

stawia. Ale chociaż naród zareagował wówczas prawidłowo, zjednoczył się wokół ołtarza i wokół krzyża. Ci, którzy mieli tuby nagłaśniające postanowili czym prędzej zaburzyć, zakłócić, zamącić te chwile skupienia i refleksji, zarzucili nas bredniami o brzozie, kalumniami o niekompetencji polskich pilotów, o pijaństwie dowódcy, o rzekomym uporze prezydenta. I tak ten głos Boży został w ten sposób zagłuszony, owocu nie przyniósł. A skutkiem tego cierpimy dzisiaj, nie tylko my. Tym razem ten potężny Boży dzwon, dotarł do krańców globu i wstrząsnął nie tylko naszymi sercami, postawił świat wobec nowych wyzwania i zadań. Jeden z naszych współczesnych publicystów napisał bardzo trafnie: „Rosjanie zachowali się jak barbarzyńcy, Ukraińcy jak Polacy, Polacy jak trzeba a Niemcy jak zawsze”. Okazuje się kolejny raz, że gdy sytuacje, gdy wydarzenie zaskakuje, a historia ma tę zdolność, gdy narody muszą reagować spontanicznie, decyduje to co w nich najgłębiej tkwi. Kieruje nimi to, co ich ukształtowało przez wieki, to co pielęgnowały i literatura i sztuka, co szczególnie zakorzeniła religia i co umiejętnie przeszczepiał młodym pokoleniom dom i szkoła. Polacy ku naszemu chyba nawet pewnemu zaskoczeniu, niewątpliwemu zadowoleniu zachowują się jak trzeba. Człowiek, żeby był człowiekiem, nie namiętnością, nie pożądlivością, nie korzyścią, jak nam próbują usilnie wmawiać, ale powinnością się kieruje. Powinność decyduje o człowieczeństwie. Bo człowiek jest jedyną istotą moralną obdarzoną tym niezwykłym instrumentem najczulszym ze wszystkich, jakim jest odróżnianie dobra od zła. Zwierzęta, ptaki gdy chodzi o zjawiska fizyczne mają żarliwość o wiele większą niż my. My im ustępujemy daleko,

W drodze do jubileuszu

gdy chodzi o wrażliwość moralną to jest nasze pole. Tutaj się rozgrywa nasza jakość, to na tym polu, idzie prawdziwy rozwój człowieka. Zachować się jak trzeba, przypomina to słowa Inki: „Powiedźcie Babci, że zachowałam się jak trzeba”.

Przed nami w ramach Jubileuszu, stoi wielki poczet znanych, jeszcze większy nieznanych przodków. Staje przed nami właścicielka Jarosławia, Zofia ze Sprowy Tarnowska, fundatorka tej świątyni i przyległego kolegium – szkoły. Nie żałowała kosztów. Kiedy nawet ks. Skarga był skłonny przystać na przeniesienie kolegium, bądź na założenie kolegium w jakimś królewskim mieście a nie w prywatnym, żeby byt przyszły kolegium był bardziej gwarantowany, powiedziała: „Ja odpowiadam za poziom moralny i religijny mieszkańców miasta, które mi jest powierzone, dam, ale jeżeli kolegium będzie tutaj”. I nie żałowała, dała, dała wiele. Staje przed nami ksiądz Piotr Skarga, staje wspinały tłumacz Biblii ks. Jakub Wujek, znakomity mistrz polskiego języka. Staje przed nami także Baśka Puzon i kard. Stefan Wyszyński, który na zakończenie peregrynacji mówił: „Błogosławieni wy, którzyście uwierzyli”, szczególnie św. Jan Paweł II, wszyscy proboszczowie, katecheci, tylu ich było. I my powinniśmy odpowiedzieć jak Inka, zachowaliśmy się tak jak trzeba. Ale o tym, jak trzeba się zachować, nie może decydować jakaś partia, ideologia, ugrupowanie gospodarcze, jakaś korporacja, to będzie naciąganie i podporządkowanie własnym interesom. To będzie zawsze tyrania relatywizmu i zniewolenie. W Rosji pokutuje wyższość cara nad cerkwią, nad patriarchą. W Niemczech pozostają skutki protestanckiej zasady „Cuius Regio Eius Religio” co znaczy czyja władza tego wiara. Polski król, przyznawał: „Nie jestem panem sumień, tylko Chrystus może być panem sumień, bo on jest drogą prawdą i życiem. On jest Stwórcą i Zbawicielem. On nie jest chwiejny, jest zawsze ten sam”. I dlatego ksiądz Piotr Skarga oświadczając, że Polska, naród Polski, jest jak dąb, powiedział: „Korzeniem jego jest Chrystus”. Krzysztof Kamil Baczyński pisał:

„Byłeś jak wielkie, stare drzewo,
narodzie mój jak dąb zuchwały,
wezbrany ogniem soków żrących
jak drzewo wiary, mocy, gniewu.

I jęli ciebie cieśle orać
i ryć cię rylcem u korzeni,

żeby twój głos, twój kształt odmienić,
żeby cię zmienić w sen upiora”.

Służebnica Boża Wanda Malczewska, wielka mistyczka z XIX w., prawie ćwierć wieku przed I wojną światową zapewniła, że naród polski uwolni się od wrogów zewnętrznych, ale dodała ze smutkiem i wielkim ostrzeżeniem, że powstaną wrogowie wewnętrzni. Jeżeli Polacy odejdą, odstąpią od Chrystusa, Polska wtedy zginie i już więcej nie powstanie. Tak mocno bije ten obecny dzwon, tak są rozkołysane te dzwony, o których jak mówiono, wspominał zawsze na rezurekcyjnym kazaniu ksiądz proboszcz, prałat Władysław Opałiński. Te dzwony, które dzisiaj wołają do nas, byśmy stanęli na baczność, byśmy zgromadzili się wokół krzyża, byśmy posłuchali Ewangelii, stawiają nam zadania wielkie. Drzewo, wydaje w pierwszej chwili swoje normalne liście, pod ich cieniem chronią się i matki i dzieci. Zwróćmy uwagę co nam powierza, co chcą uratować przede wszystkim Ukraińcy: dzieci i matki. Na nasze ulice Marta Lempart wyprowadziła tyle polskich dziewcząt i kobiet, żądających bezkarnego prawa do mordowania, do niszczenia i dzieci i upodlenia tego powołania niezwykłego, tak bardzo Bożego, jakim jest powołanie do macierzyństwa i fizycznego i duchowego. Trzeba nam tak bardzo do Chrystusa wrócić, tak mocno się go trzymać, tak czuwać czym nasiąkamy, co wybieramy. Bo to, co się dzieje na wschodzie, ostrzega przed wszelkim kompromisem ze złem, przed wszelkim otumanieniem przez ideologię, przed jakimkolwiek popieraniem zła i zwlekaniem z jego zwalczaniem, bo ono się zemści.

Św. Jan Paweł II w Krakowie w czasie pielgrzymi 1979 r. pytał: „Czy można odepchnąć to wszystko? Czy można powiedzieć „nie”? Czy można odrzucić Chrystusa i wszystko to, co On wniósł w dzieje człowieka?”

Oczywiście, że można. Człowiek jest wolny. Człowiek może powiedzieć Bogu: nie. Człowiek może powiedzieć Chrystusowi: nie. Ale — pytanie zasadnicze: czy wolno? I w imię czego „wolno”? Jaki argument rozumu, jaką wartość woli i serca można przedłożyć sobie samemu i bliźnim, i rodakom, i narodowi, ażeby odrzucić, ażeby powiedzieć „nie” temu, czym wszyscy żyliśmy przez tysiąc lat?! Temu, co stworzyło podstawę naszej tożsamości i zawsze ją stanowiło”.

Na pytanie tak postawione trzeba nam odpowiadać na co dzień. Amen.

NIEDZIELA - ŚWIĘTEM EUCHARYSTYCZNYM I RODZINNYM

Przykazanie kościelne określa i precyzuje prawo Pańskie: *“W niedzielę oraz w inne dni świąteczne nakazane wierni są zobowiązani uczestniczyć we Mszy Świętej”*. Eucharystia niedzielna uzasadnia i potwierdza całe działanie chrześcijańskie. Dlatego wierni są zobowiązani do uczestniczenia w Eucharystii w dni nakazane. Świętowanie niedzieli jest dziś zagrożone także od wewnątrz, wskutek wzrastającej obojętności chrześcijan i spłycenia wiary w tajemnicę zmartwychwstania, a zwłaszcza w wyniku praktycznego materializmu i pogoni za zyskiem, także w niedzielę.

Bóg uczynił dzień Pański, aby człowiek porzucił zajęcia zwyczajnego życia i uświęcił ten dzień, przede wszystkim uczestnicząc we Mszy świętej i robiąc dobre uczynki dla ludzi. Powszechna stała się dziś praktyka tzw. weekendu, rozumianego jako cotygodniowy czas odpoczynku. Niedziela zatracza stopniowo pierwotny sens i staje się jedynie zakończeniem tygodnia. Jan Paweł II w liście *Dies Domini* wyjaśnia, że niedziela jest dniem ofiarowanym człowiekowi przez Boga, jako dar Jego miłości. Niedziela powinna być przede wszystkim dniem pamięci o wielkich Bożych dziełach. Bóg pobłogosławił i uświęcił ten dzień. W tym czasie człowiek przerywa codzienny rytm zajęć, nie-raz bardzo uciążliwych, aby uznać swą zależność od Boga. Najważniejszą treścią trzeciego przykazania Dekalogu nie jest zatem zwykłe przerwanie pracy, ale świętowanie wielkich dzieł Bożych.

Odpoczynek człowieka w dniu Pańskim zyskuje właściwy sens w takiej mierze, w jakiej żywa jest ta pamięć, przeniknięta wdzięcznością wobec Boga i Jego uwielbieniem. Człowiek powinien pamiętać, co stanowi istotę jego życia. Powinien myśleć o ostatecznym celu, a także o swoim powołaniu i o swoich życiowych zadaniach oraz obowiązkach, które są drogą prowadzącą do zbawienia. Niedzielny odpoczynek winien usposabiać do refleksji nad istotą życia rodzinnego. Powinien być także zatrzymaniem się, czyli kontemplacją tego, co już zostało dokonane i zachwytem nad tym.

Niedziela, bardziej niż jakikolwiek inny dzień tygodnia, sprzyja budowaniu rodzinnej jedności. Wypełnianiu tego zadania sprzyja zwłaszcza niedzielna Eucharystia. Dzień Pański jest dobrze przeżyty, jeżeli cały jest przeniknięty wdzięczną i czynną pamięcią o zbawczych dziełach Boga. Niektórzy rodzice w ramach niedzielnego odpoczynku udają się wraz z dziećmi do pobliskich sanktuariów czy kościołów, aby spędzić tam czas i przeżyć wraz z całą rodziną głębsze doświadczenie wiary. Niedzielny odpoczynek pozwala rodzinie także odkryć na nowo piękno przyrody i zachwycić się nim głęboko oraz uświadomić sobie, jak często jest ono niszczone przez ludzką żądzę panowania. Niedziela powinna być również dniem w którym członkowie rodziny mogą się poświęcić dziełom miłosierdzia, działalności charytatywnej i apostołstwu. Niedzielna Msza święta, w której uczestniczy cała rodzina, wzbudza falę miłosierdzia, która ma przeniknąć całe życie wiernych, przede wszystkim zaś ma kształtować sam sposób przeżywania pozostałej części dnia Pańskiego.

Jan Paweł II wzywa, aby niedziela stała się dniem refleksji nad istotą życia rodzinnego. Aby wzrastać w miłości, trzeba przeprowadzać refleksję nad jej rozwojem, mieć przed oczyma ideał miłości i do niego zmierzać. Przez udział w niedzielnej Eucharystii rodzina daje szczególne świadectwo jako domowy Kościół.

Parafialny Oddział Akcji Katolickiej

ZMARTWYCHWSTANIE JEZUSA W MALARSTWIE

Zmartwychwstanie Pańskie, czas zwycięstwa dobra nad złem, światła nad ciemnością znajduje swoje odzwierciedlenie w sztuce, w tym także w malarstwie.

„Jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara” - pisał święty Paweł w 1 Liście do Koryntian. Zmartwychwstanie nadaje sens chrześcijaństwu, toteż było ono inspiracją dla artystów wielu epok.

Scena powstania Chrystusa z grobu pojawiła się w sztuce w XI wieku. Chrystus przedstawiany był wewnątrz grobu, wychodził z niego lub stał przed nim. Jedynym znakiem tryumfu był trzymany przez Niego sztandar z krzyżem. Jako znak zwycięstwa interpretować można także postawienie nogi na grobie. Poniżej ukazani byli zazwyczaj śpiący lub przerażeni strażnicy. Od XIV wieku popularne stało się też ujęcie ukazujące Zmartwychwstałego Chrystusa unoszącego się ponad grobem.

Wśród wielu powstałych na przestrzeni wieków obrazów przedstawiających Zmartwychwstanie warto przyrzeć się poniższym dziełom.

„Zmartwychwstanie” (Noli me tangere) [nr 1] - fresk autorstwa Giotto di Bondone, namalowany ok. 1305 roku, ukazuje scenę Zmartwychwstania Jezusa według słów zawartych w Ewangelii wg św. Jana. Maria Magdalena przybyła do grobu, a gdy zobaczyła otwarty grób, zawołała uczniów Piotra i Jana. Gdy Ci zobaczyli, iż nie ma ciała Jezusa, powrócili do domu. Na miejscu została Maria.

Maria Magdalena natomiast stała przed grobem płacząc. A kiedy [tak] płakała, nachyliła się do grobu i ujrzła dwóch aniołów w bieli, siedzących tam, gdzie leżało ciało Jezusa - jednego w miejscu głowy, drugiego w miejscu nóg. I rzekli do niej: „Niewiasto, czemu płaczesz?” Odpowiedziała im: „Zabrano Pana mego i nie wiem, gdzie Go położono”. Gdy to powiedziała, odwróciła się i ujrzła stojącego Jezusa, ale nie wiedziała, że to Jezus. (J 20, 11-14)

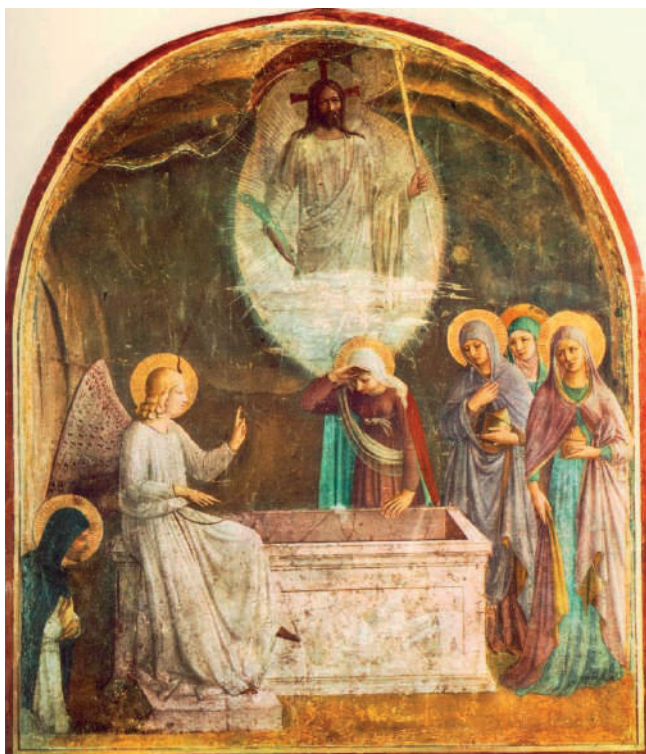
Giotto przedstawił dwa watki na jednym fresku. Z lewej strony znajduje się pusty grób, na którym sie-

1. Giotto di Bondone Zmartwychwstanie
(Noli me tangere)

dzą dwaj aniołowie. Pod grobowcem śpią żołnierze. Po prawej stronie w białej szacie stoi Chrystus, który w lewą rękę trzyma sztandar z napisem *Victor mortis* - Zwycięzca śmierci. Gestem prawej ręki powstrzymuje Marię Magdalenę, mówiąc: „Noli me tangere” – „Nie zatrzymuj Mnie, jeszcze bowiem nie wstąpiłem do Ojca”. Przedstawiona w centralnej części fresku Magdalena, klęczy przed Panem z wyciągniętymi ku niemu rękami. Tłem dla sceny jest skalisty krajobraz, na którym znajdują się uschnięte drzewa. Symbolizują one czas przed Zmartwychwstaniem. Natomiast pod stopami Jezusa wzrastają nowe zielone drzewka symbolizujące nadejście odkupienia.

„Zmartwychwstanie i kobiety u grobu” [nr 2] to fresk autorstwa Fra Angelica, ukazujący Zmartwychwstanie w sposób nietypowy. Widzimy na nim wnętrza groty i kobiety nad pustym grobem, rozmawiające z aniołem. Ponad całą grupą widoczny jest Zmartwychwstały Chrystus w mandorli, czyli owalnym nimbie symbolizującym Jego boski blask. Chrystus nie jest ukazany w całości, lecz do wysokości kolan, Jego nogi zanurzone są w obłoku, który Go unosi. Zmartwychwstały w lewej dłoni trzyma białą chorągiew z czerwonym krzyżem, a w prawej palmę zwycięstwa, symbol męczeńskiej śmierci i chwalebного Zmartwychwstania. Ciało Chrystusa sprawia wrażenie niematerialnego – autor chciał w ten sposób pokazać, że zmartwychwstałe ciało jest przemienione, inne od tego, jakie posiadamy tu, na ziemi. Nad gro-

2. Fra Angelico Zmartwychwstanie i kobiety u grobu

3. Dirk Bouts Zmartwychwstanie

bem pochylają się cztery kobiety. Prawdopodobnie Fra Angelico ukazał na fresku wszystkie kobiety, które zostały wymienione w trzech Ewangeliach synoptycznych. Kobiety trzymają naczynia z olejami, którymi pragnęły namaścić Chrystusa. Anioł Pański dokład-

4. El Greco Zmartwychwstanie

nie wyjaśnia niewiastom, co się wydarzyło – świadczą o tym jego gesty. Jedną ręką wskazuje pusty grób, drugą niebo.

W „Zmartwychwstaniu” Dirka Bouts [nr 3] wychodzący z grobu Chrystus zajmuje sam środek kompozycji. W centrum usytuowany jest też monumentalny marmurowy nagrobek z odłożoną płytą wierzchnią, na której stoi odziany w białe szaty anioł. Trzej strażnicy pilnujący grobu mają na sobie

5. Rafaël - Zmartwychwstanie

stroje właściwe dla gotyckiej mody dworskiej. Artysta potraktował każdego ze strażników indywidualnie: jeden z nich, spoczywający na brzuchu rycerz, położył głowę na przedramionach, drugi śpi, trzymając lancę i opierając się o wieko grobowca, trzeci wydaje się poruszony niezwykłym wydarzeniem rozgrywającym się na jego oczach.

6. Caravaggio - Niewierny Tomasz

Ekspresyjny obraz El Greco „Zmartwychwstanie” [nr 4] ma kształt wydłużonego pionowego prostokąta. W górnej części dzieła przedstawiona jest rozświetlona postać Chrystusa unoszącego się ku Niebu. Jezus trzyma w lewej ręce biały sztandar, symbol zwycięstwa, a zza jego pleców wystaje czerwona materia symbolizująca męczeństwo. Uwagę przykuwają stopy Chrystusa, które znajdują się w samym środku kompozycji. Ułożone są one tak, jakby nadal były przybite do Krzyża. Poniżej postaci Chrystusa kłębi się grupa przerażonych żołnierzy pilnujących grobu. Ich powyginane ciała oraz porzucane elementy uzbrojenia kontrastują ze spokojem Zbawiciela.

Jedno z najwcześniejszych znanych dzieł Rafaela - mistrza renesansu, czyli „Zmartwychwstanie Chrystusa” [nr 5] to obraz utrzymany w mocnych, jasnych barwach z przewagą błękitu i czerwieni. Przedstawia grób Chrystusa z odsuniętą płytą i unoszącego się nad nim Zbawiciela. Wokół grobu widać wstrząśniętych, przerażonych rzymskich żołnierzy, zaś po obu stronach Jezusa znajdują się aniołowie. Na drugim planie można dostrzec trzy zdążające do grobu kobiety: Marię matkę Jakuba, Marię Magdalenę i Marię żonę Kleofasa.

Oryginalny sposób przedstawienia postaci Jezusa Zmartwychwstałego zastosował Caravaggio w obrazie „Niewierny Tomasz” [nr 6]. Artysta ilustruje opowieść o Tomaszu, apostołe, który nie chciał uwierzyć w zmartwychwstanie Jezusa, dopóki nie dotknie jego ran i nie włoży palca do jego boku, w sposób niezwykle plastyczny i realistyczny. Chrystus odkrywa swą ranę w boku, a Tomasz wsadza w nią głęboko wyciągnięty palec wskazujący. Jego dłoń prowadzona jest przez rękę Chrystusa, a na twarzy można dostrzec zdziwienie i zmieszanie. Za nim ukazane zostały postacie dwóch pozostałych apostołów z wielką ciekawością obserwujących wydarzenie. Caravaggio, malując postacie apostołów, nie idealizuje wizerunków świętych - apostołowie na jego obrazie to ludzie prości, zwyczajni, zaskoczeni rozgrywającą się sceną.

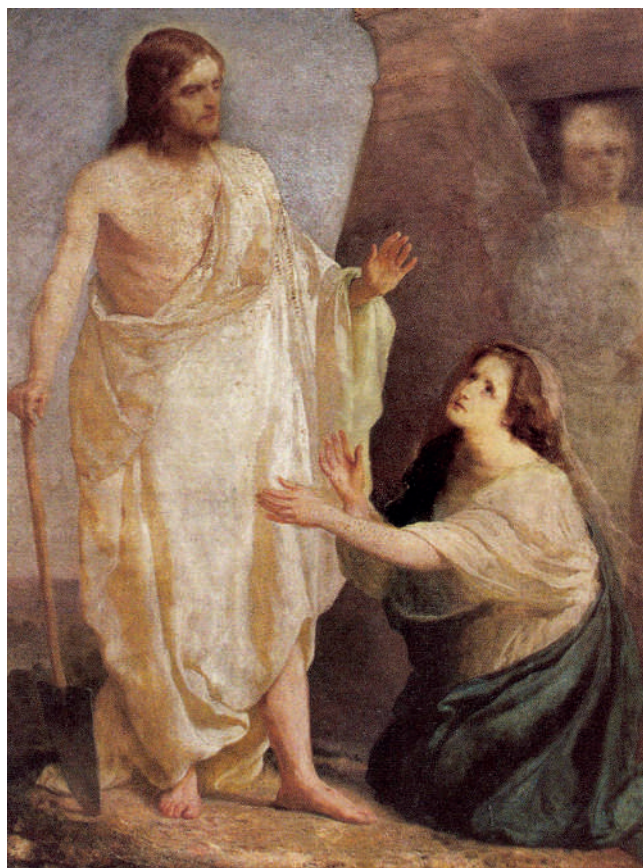
Jeden z najpiękniejszych wizerunków Zbawiciela ukazuje „Zmar-

7. Jan Matejko *Zmartwychwstanie*

twychwstanie” Jana Matejki [nr 7]. Obraz utrzymany jest w ciepłej tonacji. Ekspresyjny Chrystus przedstawiony został jako prawie nagi mężczyzna osłonięty luźno miękkim płótnem. Na jego dłoniach i stopach widnieją wyraźne ślady gwoździ. Z ramionami rozłożonymi w kształcie krzyża, spogląda wprost na obserwatora. Jezus unoszący się w powietrzu jest młodzieńczy, radosny, pełen siły. Na jego pięknej, uśmiechniętej twarzy maluje się spokój. W tle widoczna jest ognista poświata w kształcie serca. W górnej części obrazu, nad Chrystusem, artysta ukazał gołębicę – symbol Ducha Świętego. Pod rękami Jezusa widnieje napis: Maria. Jan Matejko zdaje się w tym obrazie łączyć trzy misteria z życia Jezusa: śmierć, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie.

Ostatnim obrazem, który chciałabym przedstawić jest „Spotkanie Zmartwychwstałego z Marią Magdaleną” Wojciecha Gersona [nr 8]. Kolorystyka dzieła - spokojna i subtelna – stanowi odwzorowa-

8. Wojciech Gerson
Spotkanie Zmartwychwstałego z Marią Magdaleną

nie ciszy poranka Zmartwychwstania. Całe wydarzenie zdaje się odbywać na uboczu, z dala od zgiełku miasta. Osoba Zmartwychwstałego jest trochę niewyraźna w konturach, kontrastująca z mocniej nakreśloną sylwetką Marii. Trzecia postać - stojący na tle otwartego grobowca skrzydlaty anioł - został nakreślony zaledwie w zarysie. Malarz zestawił na małej przestrzeni trzy postacie: Marię Magdalenę - kobietę z krwi i kości, obok niej Chrystusa w odmienionym zmartwychwstałym ciele, oraz anioła - postać duchową, widoczną tylko oczyma wiary.

Obrazy, którym przyjrzeliliśmy się w tym krótkim opracowaniu, podobnie jak wiele innych, są żywym świadectwem wiary ich autorów w to, że „Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy z tych, co pomarli... I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni”. (1 Kor 15, 20 - 22) Niech te słowa św. Pawła umacniają w nas nadzieję, że ci, którzy przyjęli Zbawiciela, nie pozostaną martwi, lecz powstaną do życia wiecznego.

Agnieszka Błachuta

WIELKANOC W OCZACH POETÓW

Tego poranka było szczególnie pięknie...
Wśród zielonych łąk, mokrych jeszcze od
porannej rosy,
wiodła droga, wierzbą sadzona.

Kwitły na niej pierwsze jaskry i mleczce.
Pośród wierzb, po kamiennej dróżce,
płynął wąski strumień, szeleszcząc cicho.
W każde święto przechodzili tędy ludzie z rado-
snym śpiewem na ustach.

Tego poranka nie było nikogo,
prócz jednej Osoby... Szedł sobie Pan Jezus
(...) wpólnagi i bosy
Z wielkanocną w przebitej dłoni chorągiewką.
Spostrzegła Go chłopka i upadła na kolana.
Pochylił się nad nią Chrystus i oznajmił rado-
śnie słowa:

(...) dziś zmartwychwstałem.

Ten malowniczy obraz wielkanocnego poranka,
który przedstawia Jan Lechoń w wierszu „Wielka-
noc”, to jeden z bardzo wielu w literaturze pol-

skiej i światowej. Na przestrzeni wieków bowiem
dla niezliczonej liczby poetów i pisarzy temat ten
był źródłem natchnienia, dzięki któremu mogli
tak rozmaicie „malować” słowem tę zadziwiającą
scenę Zmartwychwstania Chrystusa Pana.

Cóż zatem działo się jeszcze tego wielkanoc-
nego poranka?

K. I. Gałczyński w wierszu „Wróble wielka-
nocne” pisze, że nawet ptaki zebrały się wtedy
na jednym drzewie i rozświergotane radośnie
obwieszczały sobie nawzajem i całemu światu
dobrą nowinę o Zmartwychwstaniu:

Kolego, na sercu mi jakoś tak lekko - szepnął
jeden wróbel.

A ja się nie dziwię - rzecze drugi - Wielkanoc,
kolego, Wielkanoc.

To święte drzewo (...) ptakami obwieszone jak
dzwonami

wzruszyło nocnego stróża,
który nagle uczuł niesłychaną trwogę.

Łzy nawet popłynęły mu po polikach, gdy
powtarzał słowa:

Wielkanoc. Wielkanoc. Wielkanoc.

Tego poranka nad zmarłym Panem czuwali

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

strażnicy, którzy ze zmęczenia pobladli, z niecierpliwością wyczekując aż nastanie dzień. Zupełnie nie spodziewali się tego, co za chwilę się wydarzy. Nagle jakby nad grobem ktoś ogień rozpałił. Powietrze od huku zadrżało, a przy grobie uklękli aniołowie. Kamień grobowy się odwalił! Przestraszyli się strażnicy Zmartwychwstałego Chrystusa, którego ciało było jaśniejsze niż słońce. Ten z kolei obraz Wielkanocy, przepełniony dynamizmem, lękiem i ogniem, znajdziemy w wierszu Henryka Biłki „Zmartwychwstanie”, w zakończeniu którego znajdują się słowa pełne pokoju i otuchy:

Grzeszniku
strażniku Chrystusa w grobie,
nie lękaj się!
Niech zmartwychwstanie
w jasności
w Tobie!

Jeden z poetów - Wojciech Bąk, naprawdę spotkał się ze Zmartwychwstałym Panem... Widział straż przy grobie, patrzył na kamień, który grób Twój jak góra na wieczność zawalił. Z trwogą spoglądał na umarłe Ciało Chrystusa. Znał też tę trwogę niewiast, które zastały grób Pana pusty, ale i zwątpienie Tomasza, gdy kładł palec w ranę.

To niezwykle wydarzenie opisuje w wierszu „Triumf Zmartwychwstania”. Tutaj też zamieszcza piękną refleksję o Zmartwychwstaniu. Stwierdza, że co wiek coraz głębsze groby, cięższe kamienie i czujniejsze straże, ... A pomimo to Chrystus z siłą zmartwychwstaje. Stoisz znowu - zwraca się do Zbawiciela poeta. Widzi Jego stopy, blask bijący z rąk i z twarzy. Umieram w Tobie - Zmartwychwstaję w Tobie - oznajmia.

Niezwykle radośnie wielkanocny poranek wychwała w swym wierszu „Na Zmartwychwstanie Pańskie Kantata na soprany i alty rozpisana” Janusz Artur Ihnatowicz. Dla niego słońce jest jak malowane jajko, a paw, który snuje się po ogrodzie, jest jak... pisanka. Wszyscy radośnie wykrzykują: Alleluja! - ksiądz proboszcz grubo, a baby dyszkantem. Domy przyozdobione są hiacyntami, stół wygląda jak ogród, na którym kiełbasa jak senny wąż i baby jak donice pełne ciemnych listków. Stoi też baranek z chorągiewką, a wszę-

dzie jest pełno kolorowych jajek. Dzieci malują pisanki, patrząc przez okno na ogród, skąd dochodzi chciwy zapach chrzanu. Wróble przy tym ćwierkają jak skrzypce. Wszędzie radosne zamieszanie... Jakby Ktoś nagle cicho wszedł... Zrobiło się trochę strasznie. A potem znów alleluja i brząkanie wielkanocnych kurdeszy.

O nadziejach i planach, jakie w tym dniu mieli Apostołowie, pisze Zofia Zaborowska w wierszu „Najpierw ukazał się Magdalenie”. Chrystus jeszcze leżał w grobie, kiedy to Piotr, wcale nie pamiętając, że stchórzył, marzył, aby Pan ukazał mu się jako pierwszemu. Wie, jak bardzo Go kocham... - mówił sobie dalej. Apostoł Jan z kolei myślał, że skoro został wyróżniony podczas Ostatniej Wieczerzy i jeszcze z krzyża Pan Jezus do niego przemówił, to na pewno jako pierwszy ujrzy Zmartwychwstałego. Miał jednak wątpliwość, że Matka Boża wcześniej Go zobaczy; to Ona była osobą jeszcze bliższą niż Jan... Tomasz w ogóle nie wierzył w cud Zmartwychwstania, bo nie był wierny, lecz niewierny. Z tego właśnie powodu uważał, że jako pierwszy spotka Pana. Jakby na przekór im wszystkim, a może z powodu ich nadmiernej pewności po swym zmartwychwstaniu, wczesnym rankiem, w pierwszy dzień tygodnia Jezus ukazał się naprzód Marii Magdalenie.

O tym, co robił i gdzie chodził Pan Jezus po Zmartwychwstaniu, napisał Jan Kasprówic w wierszu „W świętą Alleluję”. Na podwórkach piałły wtedy poranne koguty... Pan Jezus z chorągiewką czerwoną, we krwi wymaczaną, spacerował sobie po wsi naszej. Pukał do drzwi wiejskich chat i zbudzał ze snu ludzi. A wstać było warto... Pan Jezus obiecał bowiem, że kto pierwszy wstanie z łóżka, temu owies wyrośnie tak gęsty, niczym poduszka, koń nie złamie nogi, nie weźmie się krowa. A do starej, zmęczonej kobieciny, co czuwała w Wielkim Poście, Zmartwychwstały cicho szepnął: Wyciągnij swe koście w ten wielkanocny poranek. Świętą Alleluję zaśpiewa jej zaś sam Chrystus Pan.

Opracował ks. Marek Demski

WYDOBYTE ZE SKARBCA (9)

Dziś na świętiku chcę umieścić Jana Kasprowicza, poetę, dramaturgę, tłumacza, krytyka literackiego. To jeden z czołowych przedstawicieli liryki okresu Młodej Polski. Urodził się 12 grudnia 1860 w chłopskiej rodzinie w Szymborzu pod Inowrocławiem. Zmarł 1 sierpnia 1926 roku. Pochowano go na starym zakopiańskim cmentarzu, z którego szczątki poety w 1933 roku przeniesiono do mauzoleum w Harendzie.

Mówiono, że Kasprowicz to tatrzańska skała, ale także człowiek Augustynowy, gdyż jego dusza pozostała niespokojna, dopóki na starość nie odnalazła światła i nie spoczęła w Bogu. Kasprowicz w „Księdze ubogich”, do której inspiracją były codzienne, samotne przechadzki polnymi ścieżkami i drogami u stóp potężnych Tatr, podzielił się swoim odkryciem Boga. Dlatego możemy w niej znaleźć ogrom zachwyty nad cudownością codziennej rzeczywistości. To, co się jawi, jest dobre i jaśniejące. A Bóg przemawia do człowieka za pomocą niezliczonej ilości małych, zazwyczaj niezauważalnych dóbr.

**Tą samą chodzę drogą,
Ścieżkami temi samemi,
Lata mnie spędzić nie mogą
Z mej udeptanej ziemi.**

**Upór mój budzi zdumienie
Nawykłych do przemian oczu,
Lecz ja się wałęsać nie lenię
Po jednostajnym roztoczu.**

**Ta jedna licha drzewina -
Nie trzeba dębów tysięcy! -
Z szeptom się ku mnie przegina:
„Jest Bóg i czegoż ci więcej?!”**

Z „Księgi ubogich” przywołam kolejny wiersz urzekający swym pięknem i ważnym wskazaniem, na wskroś ewangelicznym:

**Życie o! życie
To droga nieć,
Do której mistrza potrzeba,
Aby z niej prządkę
Złocistą wic
I na niej wznieść się do nieba!**

**Niebo o! niebo
To jasny dzień,
Gdzie słońce w wianku zórz gości;
To zbiorowisko
Wiosennych tchnień,
Związanych węzłem miłości.**

**Miłość o! miłość —
To rajski kwiat,
Wyrosły w przeczystym sercu,
To złud anielskich
Uroczy świat,
To róża w świeżym kobiercu.**

**Niechaj-że wszyscy
W mistrzowską dłoń
Uchwycą złote przędzywo
I aniołami
Na niebios błon
Wznoszą się żywo — a żywo!...**

Podobnym wyznaniem podzielił się w pełnym uroku utworze: „Siądź na kamieniu”. Warto posłuchać rad poety, aby podzielić z nim cenne odkrycia i wejść w dialog z Bogiem, wielkim, miłosiernym Panem, który naszym losom towarzyszy:

**Siądź na kamieniu, który się odłamał
Z odwiecznych skał,
I przez potoku odwieczny szum
Rozmawiaj z Bogiem.**

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

**Wiem: nie odgadniesz Jego tajemnicy,
Ale usłyszysz z daleka
Tajemnic pełne westchnienie,
Którym On, wielki, miłosierny Pan,
Twym towarzyszy losom.**

**I zasłuchany w ten odwieczny szum
Potoku, mknącego z dalekich,
Poza światami skrytych gór,
Nie troszcz o swoje się jutro,
Albowiem nic jego przędzie
Na niewidzialnej kądzieli
Bóg.**

**Jeżeliś synem jest światła,
światłością będą twoje przyszłe dni,
A jeśli w czas twych narodzin
Płakała ziemia
Pod ciężkim brzemieniem mroków,
Nie znajdziesz w sobie tej mocy,
Ażeby z zaćmień gwiazd
Wydobyć blask dla swych dróg.**

**Na czyn się nie sil i chęci oporu
Folgi nie dawaj:
Krzyk i gniew to druchy
Ludzkiego rąk podnoszenia
Przeciwko temu, co jutro
Ma się wypełnić...**

**Twym czynem
Siąść na kamieniu, który się odłamał
Z odwiecznych skał,
I przez potoku odwieczny szum
Rozmawiać z Bogiem,
I ludziom krzyczącym i gniewnym
Nosić orędzie wieczności,
Pełne dalekich, tajemniczych westchnień,
Którymi wielki, miłosierny Pan
W dal towarzyszy ich losom.**

Przywołam jeszcze piękny wiersz o „najdroższej Ojczyźnie”, zamykający zbiór „Księgi ubogich”. Akcentuje w nim swoją miłość do Polski, która żyje w jego pieśni. Według Kasprowicza wyrazem prawdziwego patriotyzmu jest życie w kraju, miłość do jego ludu, natury i codzienna praca na rzecz Polski.

Ojczyzna powinna znajdować się w „najgłębszej serca głębinie”. Sami odpowiedzmy sobie, czy ten wiersz stracił dzisiaj swą aktualność?

**Rzadko na moich wargach –
Niech dziś to warga ma wyzna
Jawi się krwią przepojony,
Najdroższy wyraz: Ojczyzna.
Widziałem, jak się na rynkach
Gromadzą kupczykowie,
Licytujący się wzajem,
Kto Ją najgłośniej wypowie.
Widziałem, jak między ludźmi
Ten się urządza najtaniej,
Jak poklask zdobywa i rentę,
Kto krzyczy, iż żyje dla Niej.**

**Widziałem, jak do Jej kolan -
Wstręt dotąd serce me czuje -
Z pokłonem się cisną i radą
Najpospolitsi szuje.**

**Widziałem rozliczne tłumy
Z pustą, leniwą duszą,
Jak dźwiękiem orkiestry świątecznej
Resztki sumienia głuszą.**

**Sztandary i proporczyki,
Przemowy i procesyje,
Oto jest treść Majestatu,
Który w niewielu żyje.
Więc się nie dziwcie - ktoś może
Choć milczkiem słuszość mi przyzna
Że na mych wargach tak rzadko
Jawi się wyraz: Ojczyzna.**

**Lecz brat mój najbliższy i siostra,
W tak czarnych żałobach ninie,
Ci wiedzą, że chowam tę świętość
W najgłębszej serca głębinie.**

**W mej pieśni, bogatej czy biednej
Przyzna mi ktoś lub nie przyzna
Żyje, tak rzadka na wargach,
Moja najdroższa Ojczyzna.**

Ks. Marian Bocho

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

Z DZIENNICZKA I NOTATEK ANNY JENKE - DUCH ŚWIĘTY

Duch Święty przyszedł mi z pomocą... (23 X 1938 r.)

W poniedziałek matura ustna. Dopuszczone jesteście wszystkie. Rano zdajemy przyrodnicze, aby Duch Święty nas oświecił... (3 VI 1939 r.)

Duchu Święty, wskaż mi, w jaki sposób mam się teraz kształcić umysłowo i duchowo (18 III 1940 r.)

O mój Duchu Święty, spraw niech ten kapłan, którego się spytam, udzieli mi rady po Twojej myśli i daj mi siłę do jej zachowaj (13 V 1940 r.)

Chciałabym, żeby Duch Święty mnie oświecił (23 III 1941 r.)

Ks. D. uczy mnie rozmyślenia - na razie nad słowami modlitwy - udaje się jakoś i postanowienia wysuwam na każdy dzień - tak jest łatwiej - widocznie Duch Święty tego chce (25 V 1942 r.)

Duchu Święty - tak brak mi Ciebie - brak mi jasnego widzenia Bożej Piękności, bo nie mam czystego serca i dlatego pociągają mnie bańki mydlane. Jakże często łatwiej ofiarujemy się ludziom niż Bogu... (20 V 1945 r.)

By Duch Święty zapalił serca Kapłanów tym Płomieniem dla ratowania młodzieży (I Sobota kwietnia 1969 r.)

Prośmy o dary Ducha Świętego dla tysięcznych rzesz naszych pedagogów, dzieci i młodzieży - o łaskę wybierania zawsze prawdy! O łaskę głoszenia prawdy! (I Sobota września 1969 r.)

Zielone Święta. Zestanie Ducha Świętego na Matkę Bożą i na Apostołów, zebranych w Wieczerniku na

pierwszej dziewięciodniowej nowennie... Przemiana Apostołów z ludzi słabych i ograniczonych w mężnych, mądrych i pokornych bojowników Bożej sprawy... aż do męczeństwa. Dar Zielonych Świąt realizuje się dziś. Duch Święty ma bogate Dary dla dzisiejszego posoborowego Kościoła i dla mnie. Mądrość, Rozum, Męstwo, Umiejętność, Pobożność, Bojaźń Boża. Czy wierzę w Ducha Świętego? Czy z tej wiary wyprowadzam wnioski na życie, pracę, modlitwę? To nie jest mało ważna sprawa - to ukierunkowanie jest bardzo istotne. Przyczyna anemii, słabości, miernoty wielu dusz i stylu życia może leżeć w tym, że zbyt wiele tam siebie, a zbyt mało Ducha Świętego... Módlmy się o pogłębienie nabożeństwa do Ducha Świętego... (I Sobota maja 1970 r.)

Czy moje ludzkie serce ponad wszystkie rzeczy stworzone kocha Ducha Świętego? Módlmy się o to, abyśmy byli otwarci na działanie Ducha Świętego... (I Sobota czerwca 1971 r.)

Prośmy o dary Ducha... (I Sobota lipca 1971 r.)

Prośmy o dary Ducha Świętego... (I Sobota marca 1972 r.)

Módlmy się o dary Ducha Świętego (I Sobota sierpnia 1972 r.)

Prośmy o łaski Ducha Świętego dla maturzystów (I Sobota maja 1973 r.)

Oczekuję z ufnością darów Ducha Świętego... W dniu Zielonych Świąt i teraz... Z powiewem wichru, w płomieniach ognia przyszedłeś kiedyś na Ziemię i ciągle żyjesz i ciągle towarzyszysz w ogromnej świątyni. Ziemia tonie w nadmiarze radości, bo jesteś wśród nas. Ty prowadzisz do pełni Mądrości - Miłości nadajesz kształt... (I Sobota czerwiec 1973 r.)

Prośmy o dary Ducha Świętego... (I Sobota lipca 1973 r.)

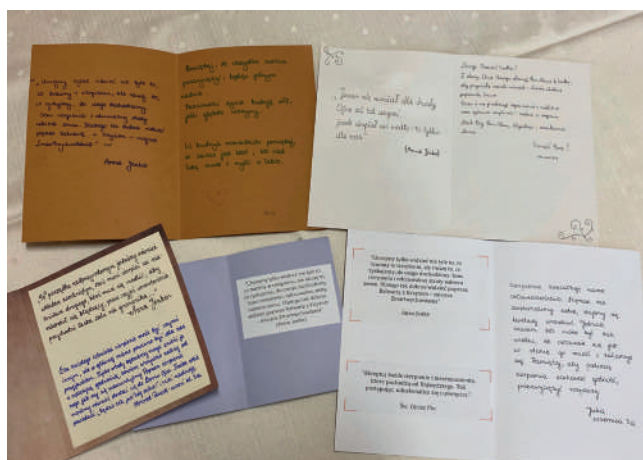
Polecajmy Bogu Ojcu przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym wszystkie trudne, smutne, beznadziejne, groźne sprawy... (I Sobota grudnia 1974 r.)

Oprac. ks. Grzegorz Delmanowicz

KARTKI DLA CHORYCH

Uczniowie Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Jarosławiu, zainspirowani przesłaniem XXX Światowego Dnia Chorego, który był obchodzony 11 lutego br., przygotowali podczas ferii okolicznościowe kartki dla chorych odwiedzanych w pierwsze piątki miesiąca przez duszpasterzy Parafii Rzymskokatolickiej *pw. Bożego Ciała* przy Kolegiacie w Jarosławiu. Materiały przygotowane przez licealistów zostały ubogacone sentencjami Służebnicy Bożej Anny Jenke, patronki jarosławskiego „Katolika”. Oto ich przykłady: *Chcemy widzieć w cierpieniu nie tylko to, co tracimy, ale raczej to, co zyskujemy. Cierpienie może być: przyjacielem i lekarstwem, ale może być wrogiem i trucizną, zależnie od tego, jak my się ustosunkujemy. Może ono zbliżać do Boga. Spraw Panie, bym w każdym cierpieniu fizycznym czy moralnym umiała rozpoznawać, przyjmując Twój Krzyż i uczestniczyć w Twojej Męce dla zbawienia dusz...*

Ks. Grzegorz Delmanowicz

DUCHOWA ADOPCJA MATURZYSTÓW

W dniu 2 marca br. uczniowie „Katolika” wzięli udział w Nowennie do Matki Bożej Śnieżnej – Królowej Rodzin. Społeczność szkolna modliła się wtedy o pomyślny przebieg egzaminu dojrzałości dla tegorocznych maturzystów. Uczniowie kl. 3A zostali duchowo zaadoptowani przez 120 mieszkańców Parafii Rzymskokatolickiej *pw. Bożego Ciała* przy Kolegiacie w Jarosławiu, którzy zadeklarowali codzienną modlitwę w ich intencji.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

KONKURSY ZORGANIZOWANE PRZEZ PKŁO W „WYKAZIE PODKARPACKIEGO KURATORA OŚWIATY”

Na podstawie zarządzenia Podkarpackiego Kuratora Oświaty Nr 5/2022 z dnia 28 lutego br. w „Wykazie zawodów wiedzy, artystycznych i sportowych organizowanych w roku szkolnym 2022/2023” znalazły się następujące konkursy zorganizowane przez Publiczne Katolickie Liceum Ogólnokształcące w Jarosławiu:

Z życia Katolika

- 1) Konkurs Wiedzy o Annie Jenke;
- 2) III Powiatowy Konkurs Poetycki „Przyjaźń niech będzie przez nas realizowana na co dzień”;
- 3) II Powiatowy Konkurs Geograficzny „Palcem po mapie, czyli świat w zasięgu ręki”.

W przypadku uzyskania przez uczestników tych

konkursów zwycięskich miejsc (miejsca 1-3), dyrektor danej szkoły wraz z radą pedagogiczną po dokonaniu analizy regulaminu konkursu, podejmuje decyzję o dokonaniu wpisu na świadectwie ukończenia szkoły.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

W HOŁDZIE „ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM”

W ramach obchodów Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”, który przypada 1 marca, uczniowie Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Anny Jenke w Jarosławiu wzięli udział w niezwykle ciekawych zajęciach, które przeprowadził Maciej Rędziniak – edukator Instytutu Pamięci Narodowej – Oddział w Rzeszowie. Lektje, ubogacone bogatym zbiorem materiałów multimedialnych, pozwoliły zrozumieć licealistom, że bohaterowie podziemia antykomunistycznego pozostawili piękne świadectwo męstwa, niezłomnej postawy patriotycznej i przywiązania do tradycji niepodległościowych. Zorganizowane zajęcia stały się również

wymownym komentarzem do wystawy pt. „Żołnierze wyklęci. Antykomunistyczne podziemie na Rzeszowszczyźnie po 1944 roku”, zainstalowanej w holu szkoły. Ekspozycja składała się piętnastu paneli. Prezentowała sylwetki żołnierzy i działaczy podziemia niepodległościowego, których reżim komunistyczny pozbawił życia i dobrego imienia.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

UCZNIOWIE „KATOLIKA” W GRONIE STYPENDYSTÓW STYPENDIUM PREZESA RADY MINISTRÓW

Dwóch licealistów otrzymało 4 marca br. podczas szkolnego apelu okolicznościowe dyplomy potwierdzające przyznanie stypendium Prezesa Rady Ministrów. W gronie wyróżnionych znaleźli się: Dżesika Śliwińska (kl. 3A) i Radosław Socha (kl. 3b). Dyplomy zostały przekazane szkole przez Podkarpackiego Kuratora Oświaty.

Stypendium Prezesa Rady Ministrów jest przyznawane tym uczniom, którzy otrzymali promocję z wyróżnieniem, uzyskując przy tym najwyższą w danej szkole średnią ocen lub wykazują szczególne uzdolnienia w co najmniej jednej dziedzinie wiedzy, a w pozostałych dziedzinach wiedzy wyniki co najmniej dobre.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

SUKCESY NASZYCH LICEALISTÓW

- Krzysztof Fijałkowski (kl. 2a) zajął III miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Języka Angielskiego „English High Flier”. Ponadto, 6 uczniów otrzymało wyróżnienia: Dżesika Śliwińska (kl. 3A), Piotr Pich (kl. 3A), Adrian Kozłowski (kl. 3A), Aleksandra Król (kl. 3b), Mikołaj Kwaśniak (kl. 3b), Michał Solski (kl. 3b). Uczniowie zostali przygotowani do konkursu przez Panią mgr Katarzynę Barabas;

- Julia Wygnaniec (3b) uzyskała wyróżnienie w półfinale VIII Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego „W kręgu poezji i prozy lagrowej więźniarek KL Ravensbrück”. Uczennica została przygotowana do konkursu przez Panią mgr Beatę Bałendo;

- Dżesika Śliwińska (3A) otrzymała I miejsce w VIII Edycji Olimpiady Ogólnopolskiej z Biologii „H₂O- to jest to!”. III miejsce zostało przyznane Małgorzacie Grycko (3A), IX – Amelii Kolczak (3A), a XII – Aleksandrze Ostach (3A). Uczennice przygotowała do olimpiady Pani mgr Justyna Kaciuba;

- Michał Solski (3b) został finalistą XV Ogólnopolskiej Olimpiady Przedmiotowej im. mjr. Marka Gajewskiego „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego w latach 1531-1683. Od Obertyna do Wiednia”, a także finalistą Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o RP. Opiekunem merytorycznym ucznia był Pan mgr Jarosław Dyrda;

- Piotr Pich (kl. 3A) uzyskał tytuł laureata XXXVII Konkursu Matematycznego im. prof. Jana Marszała oraz tytuł finalisty XXI Podkarpackiego Konkursu Matematycznego im. Franciszka Leji. Do udziału w tych konkursach przygotowała go Pani mgr Albina Biedroń.

Ewa Jankowska

SPOŁECZNOŚĆ „KATOLIKA” SOLIDARNA Z UKRAINĄ

Uczniowie i pracownicy jarosławskiego „Katolika”, odpowiadając na inicjatywę Szkolnego Koła Caritas, włączyli się w niesienie pomocy Ukrainie. Zbiórka rozpoczęła się 28 lutego i trwała do 4 marca br. Udało się

Z życia Katolika

zebrać środki higieniczne, koce, pościel oraz artykuły żywnościowe o długim terminie ważności. Produkty dostarczone do Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Jarosławiu zostały przekazane Parafii Rzymskokatolickiej *pw. Bożego Ciała* przy Kolegiacie w Jarosławiu tak, aby razem z innymi „darami serca” dostarczonymi przez mieszkańców Jarosławia trafiły do potrzebujących osób z Ukra-

iny. W szkole udało się także zebrać środki pierwszej pomocy tj. bandaże, opatrunki, środki do dezynfekcji, maseczki, rękawice jednorazowe dla Szpitala Wojskowego w Kołomyi. Uczniowie liceum przeprowadzili również zbiórkę pieniędzy dla mieszkańców Ukrainy. Zebrana kwota została dostarczona przelewem na konto Caritas Archidiecezji Przemyskiej.

Renata Krzebiot

OJCZYZNĘ KOCHAĆ TRZEBA I SZANOWAĆ...

Uczniowie kl. 3a udali się 16 marca br. pod Pomnik Pamięci Narodowej, który znajduje się przy kościele parafialnym *pw. Chrystusa Króla* w Jarosławiu, aby przypomnieć sobie najważniejsze daty, wydarzenia i postacie z historii Polski, poczynając od czasów Mieszka I aż do pontyfikatu Jana Pawła II. Pomnik składa się z granitowych bloków o łącznej długości 32 m, które zostały ozdobione odlewami z brązu. Pierwsza jego część, poświęcona zbrodni katyńskiej, powstała w 2005 r. W 2010 r. dołożono dwa skrzydła Smoleńskie. W latach 2017-2018 pomnik został rozbudowany o całą historię Polski. Bezpośrednią

motywacją do powstania jego ostatecznej wersji były doniesłe rocznice: 1050-lecie chrztu Polski i 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości. Odświeżenie i poświęcenie pomnika odbyło się 26 października 2018 r.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

„DZIEŃ BEZ PLECAKA”

21 marca był obchodzony w „Katoliku” jako „Dzień bez plecaka”. Uczniowie Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Jarosławiu pozostawili w swoich domach plecaki, zastępując je zupełnie innymi przedmiotami. W ramach tej inicjatywy, którą zaproponował Samorząd Uczniowski, w szkole ogłoszono konkurs na najbardziej kreatywny sposób zastąpienia plecaka innym przedmiotem. Po dwuetapowym głosowaniu uczniów zostali trzej laureacie: Maria Stawarska (kl. 3b), Kinga Lewicka (kl. 3a) i Maciej Marszał (kl. 2a). Autorzy najlepszych pomysłów otrzymali nagrody ufundowane przez Samorząd Uczniowski. Zostały one wręczone przez Dyrektora szkoły – ks. Grzegorza Delmanowicza i Przewodniczącą Samorządu Uczniowskiego – Radosławę Sochę.

Radosław Socha

NARTY W ARŁAMOWIE

11 marca br. uczniowie Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Jarosławiu uczestniczyli w wycieczce do Arłamowa. Uczniowie, którzy po raz pierwszy założyli na nogi narty, skorzystali najpierw z fachowej pomocy instruktorów. Po kilku minutach wstępnego szkolenia wszyscy wyjazdu przez wiele godzin szusowali po świeżym, puszystym śniegu, korzystając z pięknej, słonecznej pogody. Czas minął bardzo szybko. Licealiści, pełni niecodziennych wrażeń, w czasie drogi powrotnej do Jarosławia wyrazili swoją wdzięczność wobec inicjatora i organizatora wycieczki Pana mgr. Tomasza Susa oraz zaplanowali termin kolejnego wyjazdu na narty.

Ewa Jankowska

WYSTAWA „SPRAWIEDLIWI WŚRÓD NARODÓW ŚWIATA”

Z racji Narodowego Dnia Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką, który jest obchodzony 24 marca, w Publicznym Katolickim Liceum Ogólnokształcącym im. Anny Jenke w Jarosławiu została zainstalowana kolejna, siódma wystawa Instytutu Pamięci Narodowej – Oddział w Rzeszowie pt. „Sprawiedliwi wśród Narodów Świata”.

Ekspozycja, składająca się z 15 elementów, prezentowała sylwetki Polaków, którzy w akcie heroicznej odwagi, niebywałego męstwa, współczucia i solidarności międzyludzkiej, wierni najwyższym wartościom etycznym, nakazom chrześcijańskiego miłosierdzia oraz etosowi suwerennej Rzeczypospolitej Polskiej, narażając własne życie, ratowali swoich żydowskich bliźnich

od zagłady zaplanowanej i realizowanej przez niemieckich okupantów. Ważną częścią wystawy były panele poświęcone rodzinie Józefa i Wiktorii Ulmów z Markowej k. Łańcuta. Końcowe elementy ekspozycji prezentują miejsca, w których Żydzi znajdowali schronienie w latach 1939-1945 oraz rodzaje przygotowywanych kryjówek.

Wystawa została uruchomiona w ramach cyklu „Z Anną Jenke poznajemy historię naszej Ojczyzny”.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO

Z racji Uroczystości Zwiastowania Pańskiego, która jest obchodzona w kalendarzu liturgicznym 25 marca, uczniowie „Katolika” zostali zapoznani z dziełem Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego, polegającym na wzięciu w duchową opiekę na okres dziewięciu miesięcy nieznanego, poczętego dziecka, którego życie jest zagrożone aborcją. Tego wyjątkowego dnia wielu licealistów pobrało na swój smartfon interaktywną aplikację „Adoptuj Życie”, która

przez dziewięć miesięcy będzie przypominać o podjętym postanowieniu; pokazywać, jak rozwija się adoptowane dziecko, ukazywać obraz dziecka przez USG oraz przybliżać głos jego bijącego serca.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

II POWIATOWY KONKURS GEOGRAFICZNY „PALCEM PO MAPIE, CZYLI ŚWIAT W ZASIĘGU RĘKI”

Honorowy patronat nad konkursem objęło Polskie Towarzystwo Geograficzne - Oddział w Rzeszowie. Przewodnim tematem tegorocznej edycji były parki narodowe świata. W zmaganiach konkursowych wzięło udział 45 uczniów klas VII i VIII, którzy reprezentowali 11 szkół podstawowych powiatu jarosławskiego i przeworskiego. Wyniki konkursu ogłoszono 21 marca br. Przygotowane prace zostały ocenione przez Komisję konkursową w następującym składzie: Pani mgr inż. Alicja Kida – asystent dydaktyczny na Wydziale Cybernetyki Wojoskiej Akademii Technicznej w Warszawie, Pani dr Iryna Mintii z Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego w Krzywym Rogu, Pani mgr Beata Bałendo – nauczyciel języka polskiego, Pani mgr Wiesława Kida – nauczyciel geografii. Pierwsze miejsce zajął Karol Gomułka (Szkoła Podstawowa nr 1 w Pruchniku). II miejsce otrzymał Karol Kozar (Szkoła Podstawowa nr 6 im. Ks. Piotra Skargi w Jarosławiu). III miejsce

zostało przyznane: Aleksandrze Buczek (Szkoła Podstawowa nr 7 im. Stanisława Staszica w Jarosławiu), Wiktorowi Michałuszko ze Szkoły Podstawowej nr 6 im. Ks. Piotra Skargi w Jarosławiu, Kamilowi Siarze (Szkoła Podstawowa nr 5 im. Bałki Puzon w Jarosławiu). W gronie wyróżnionych znalazły się następujące osoby: Emilia Goch (Szkoła Podstawowa im. św. Jana Kantego w Tryńcy), Karolina Jamroży (Szkoła Podstawowa nr 2 im. Hugo Kołłątaja w Przeworsku), Zuzanna Grocholska (Szkoła Podstawowa im. ks. Jana Radochońskiego w Wierzbnej), Justyna Brzyska (Szkoła Podstawowa nr 5 im. Bałki Puzon w Jarosławiu), Julia Żołyniak (Szkoła Podstawowa Sióstr Niepokalanek im. Bł. Marceliny Darowskiej w Jarosławiu). Rozdanie nagród miało miejsce 1 kwietnia br.

Wiesława Kida

zajął Karol Gomułka (Szkoła Podstawowa nr 1 w Pruchniku). II miejsce otrzymał Karol Kozar (Szkoła Podstawowa nr 6 im. Ks. Piotra Skargi w Jarosławiu). III miejsce

DNI OTWARTE

W dniach od 6 do 8 kwietnia br. w Publicznym Katolickim Liceum Ogólnokształcącym w Jarosławiu zostały zorganizowane „Dni Otwarte dla ósmoklasistów”. Uczniowie, którzy wraz z nauczycielami, czy rodzicami, odwiedzili mury naszej szkoły zostali zapoznani z aktualną ofertą edukacyjną „Katolika”, obejrzeli pracownie przedmiotowe oraz zwiedzili wystawę historyczną „Sprawiedliwi wśród narodów świata”. Publiczne Katolickie Liceum Ogólnokształcące w Jarosławiu zaplanowało w nowym roku szkolnym utworzenie klasy biologiczno-chemicznej, matematyczno-fizycznej, humanistycznej i lingwistycznej.

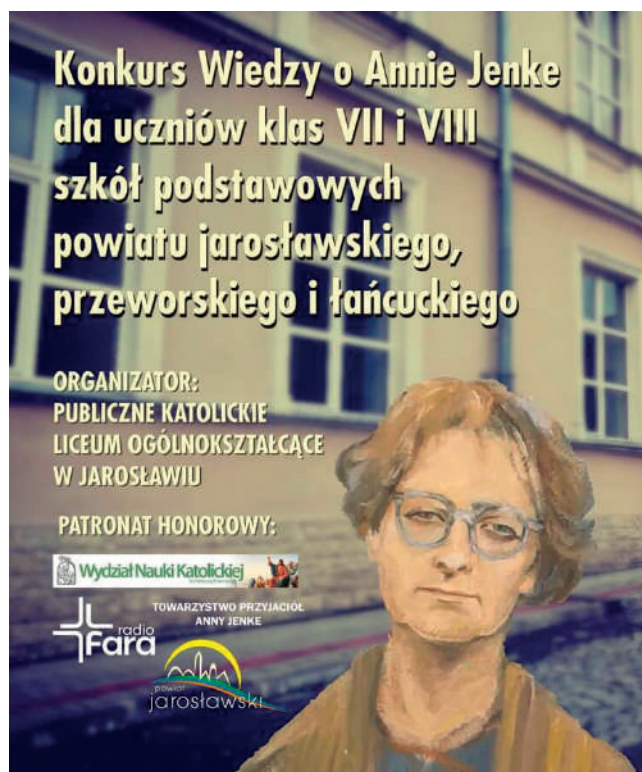
Ewa Jankowska

KONKURS WIEDZY O ANNIE JENKE DLA UCZNIÓW KLAS VII I VIII SZKÓŁ PODSTAWOWYCH POWIATU JAROSŁAWSKIEGO, PRZEWORSKIEGO I ŁAŃCUCKIEGO

Konkurs został objęty honorowym patronatem Wydziału Nauki Katolickiej Kurii Metropolitalnej w Przemyśle, Radio Fara – Rozgłośni Archidiecezji Przemyskiej, Towarzystwa Przyjaciół Anny Jenke i Starosty Jarosławskiego. W pierwszym etapie zmagania wzięło udział 15 uczniów, reprezentujących 8 szkół powiatu jarosławskiego, łańcuckiego i przeworskiego. Uczniowie rozwiązywali w dniu 2 marca br. test online, który składał się z 45 szczegółowych pytań dotyczących Anny Jenke. Maksymalną liczbę punktów uzyskały: Victoria Derewońko, Karolina Pałys, Klaudia Płonka. Najszybciej rozwiązała test Victoria Derewońko (czas 05:37). Drugie miejsce zajęła Karolina Pałys (czas 07:08). Trzecie miejsce zostało przyznane Klaudii Płonka (czas 09:42).

W drugim etapie konkursu uczestniczyło 10 uczniów. Każdy z nich miał wybrać jedną z pięciu sentencji Służebnicy Bożej oraz przygotować na jej

temat pisemną pracę. Dany fragment dziennika duchowego należało rozwinąć na podstawie odpowiednio dobranych faktów z życia Anny Jenke, dodając do niego własne spostrzeżenia i obserwacje. Przygotowane prace zostały ocenione przez następujących członków Komisji konkursowej: Pani dr

Z życia Katolika

Karolina Mazur – nauczyciel języka polskiego, Pani mgr Beata Bałendo – nauczyciel języka polskiego, ks. dr Grzegorz Delmanowicz – nauczyciel religii. Przy ocenianiu wypracowań zastosowano następujące kryteria: 1) rozwinięcie wybranej sentencji w oparciu o przywołane fakty z życia Służebnicy Bożej – 10 pkt.; 2) własne spostrzeżenia i obserwacje – 5 pkt.; 3) poprawność językowa i walory estetyczne pracy – 5 pkt. Najwyżej zostały ocenione takich uczniów, jak: Klaudia Płonka (20 pkt.), Nikola Chmielowiec (20 pkt.), Victoria Drewońko (19 pkt.), Katarzyna Bukowska (16 pkt.), Laura Adamik (15 pkt.) i Kornelia Chmura (15 pkt.).

Komisja konkursowa, po przeanalizowaniu wyników I i II etapu, przyznała w dniu 12 kwietnia br.

następujące miejsca i wyróżnienia: I miejsce – Victoria Drewońko (Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej w Wietlinie) i Klaudia Płonka (Szkoła Podstawowa im. św. Jana Kantego w Tryńcy); miejsce II - Katarzyna Bukowska (Szkoła Podstawowa im. ks. Franciszka Wosia w Świętoniowej) i Nikola Chmielowiec (Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Miękiszu Starym); miejsce III - Karolina Pałys i Laura Adamik (Szkoła Podstawowa Sióstr Niepokalanek im. bł. Marceliny Darowskiej w Jarosławiu). Wyróżnienie otrzymały Kornelia Chmura (Szkoła Podstawowa im. ks. Franciszka Wosia w Świętoniowej) i Magdalena Prasol (Szkoła Podstawowa im. św. Jana Kantego w Tryńcy).

Ks. Grzegorz Delmanowicz

KIERMASZ OZDÓB ŚWIĄTECZNYCH

W Niedzielę Palmową uczniowie jarosławskiego „Katolika” rozprowadzali po Mszach św. własnoręcznie przygotowane ozdoby wielkanocne, które zostały wykonane metodą „quilingu” podczas zajęć wspomagających, które prowadzi Pani mgr Joanna Tomczyk.

Słowo „quilling” pochodzi z języka angielskiego i oznacza „nawijać na pióro” lub „rurkę”. „Quilling” to technika z rodzaju papieroplastyki. Dzięki niej można tworzyć ozdoby z wąskich pasków papieru, zawijanych w kształt spirali i odpowiednio formowanych. „Quilling” staje się coraz bardziej powszechny poprzez jego elegancję, lekkość oraz niepowtarzalność. Uczniowie, korzystając z metody „quilingu”, aktywnie wykonywali różne elementy ozdób. Tego rodzaju zajęcia stworzyły im możliwość wyciszenia się, odkrycia własnych zdolności, ukrytych talentów oraz poszerzenia własnych zainteresowań. Dzięki wspólnie spędzonym chwilom uczniowie mogli pogłębić koleżeńskie relacje, nauczyć się budowania przyjaznej atmosfery w środowisku rówieśniczym oraz twórczo wykorzystać czas wolny.

Zajęcia skoncentrowane na przygotowaniu ozdób wielkanocnych stworzyły uczniom przestrzeń do

wielu kreatywnych działań. Część licealistów wyszła z inicjatywą wykonania świątecznych stroików, ubogaconych ciekawą aranżacją (np. jajko „wydobywające” się ze skorupki, jajko gipsowe wewnątrz skorupy). Niektóre pisanki zostały wykonane techniką oklejania z wykorzystaniem materiałów, ozdobnych tasiemek, wstążeczek. W czasie zajęć przygotowano również ciemnobrązowe wydmuszki o skomplikowanych, niepowtarzalnych i misternych ornamentach roślinnych, głównie kwiatowych. Wykonane pisanki, umocowane na patyczkach, mogą być wykorzystane jako ozdoby w kwiatkach lub jako odrębne dekoracje świąteczne.

Środki zebrane podczas kiermaszu zostały przeznaczone na zorganizowanie szkolnej filmoteki.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

NASZ DAR SERCA DLA UKRAINY

Niedowierzanie, szok, strach – to uczucia wielu z nas, w momencie, kiedy wysłuchało wiadomości w godzinach porannych w dniu 24 lutego 2022, słysząc komunikat: Wojna na Ukrainie...”

Niespodziewane wydarzenie, które wstrząsnęło światem, mocnym echem odbiło się i w sercu naszej wspólnoty parafialnej. Pierwsze myśli, które kłębiły się w głowie, wołały: trzeba to zatrzymać przez różaniec, modlitwę, post... Decyzja podjęta o zorganizowaniu nabożeństwa różańcowego w godzinach porannych, a przekazana parafianom za pomocą Facebooka i SMS-ów zaowocowała. O 17:30 świątynia parafialna pw. Bożego Ciała wypełniła się bardzo licznie przybyłymi parafianami jak również mieszkańcami miasta Jarosławia. I Zaczęliśmy ..., Zdrowaś Maryjo...” „Święty Boże, Święty Mocny...” by tragedia która rozpoczęła się na Wschodzie Ukrainy jak najszybciej dobiegła końca.

Obserwując napływ ludności ukraińskiej, nasza parafia wyszła z inicjatywą zorganizowania Mszy Świętej dwujęzycznej, tak aby nasi bracia i siostry nie pozostali bez opieki duchowej i Bożego błogosławieństwa. Taka Eucharystia miała miejsce w naszej wspólnocie 6 marca o godz. 11.00 Przewodniczył jej ks. Marek Szczepański. Wybrane części Mszy Świętej, liturgia Słowa Bożego czytane były w dwóch językach.

Nie ustajemy nadal w modlitwach do Boga Wszchemogącego o zmiłowanie nad nami i dar pokoju dla Ukrainy, ale i dla świata całego.

Nie pozostając obojętnymi na losy drugiego człowieka wspólnota naszej parafii odpowiedziało entuzjastycznie na apel ks. Proboszcza o udzielenie wsparcia materialnego przybywającym z Ukrainy. Dzięki złożonym darom w ciągu ostatnich dwóch tygodni otoczyliśmy stałą opieką w mieście i w okolicy 114

przybyłych uchodźców, przekazując im dary artykułów spożywczych, higienicznych i innych. Nasze wsparcie nie ograniczyło się jedynie do przywiezienia darów. Był to czas wielu rozmów, duchowego wsparcia, umocnienia w tak trudnym czasie.

Kolejną inicjatywą, którą zrealizowaliśmy to przekazanie darów do Caritas we Lwowie. W dniu 9 marca ks. Marian Bocho, ks. Marek Szczepański i p. Waldemar Kącicki udali się na Ukrainę z przygotowanym wsparciem materialnym dla poszkodowanych.

Pragniemy w tym miejscu złożyć bardzo gorące podziękowania dla Wszystkich parafian i dobrodziejów spoza parafii za składane dary w kościele a także za złożone ofiary do puszek na rzecz Ukrainy. Niech staropolskie „Bóg zapłać” będzie wyrazem naszej wdzięczności za Wasze dobre i wrażliwe na ludzką biedę serca.

Redakcja

NOC MODLITWY O BŁOGOSŁAWIENSTWO DLA POLSKI

Szczególnie teraz Polska i świat potrzebują opieki Bożej, nowego przyścia Ducha Świętego i odnowienia oblicza Ziemi. O Boże błogosławieństwo dla naszej Ojczyzny modliliśmy w nocy z soboty 26 lutego na niedzielę 27 lutego 2022 r. w ramach ogólnopolskiej akcji z inicjatywy ks. Dominika Chmielewskiego pod hasłem „Noc walki o błogosławieństwo dla Polski”.

Modlitwy wiernych, pragnących opieki Stwórcy i troszczących się o przyszłość Polski oraz świata, odmawiane były w naszej kolegiacie w nocy z 26 na 27 lutego z udziałem grup parafialnych – męskiego różańca, wspólnoty dla intronizacji NSPJ, wojowników Maryi oraz Akcji Katolickiej. Czuwanie modlitewne rozpoczął Apel Jasnogórski o godz. 21:00 pod przewodnictwem Księdza Proboszcza Mariana Bocho. Następnie grupy parafialne podjęły czuwanie przy Najświętszym Sakramencie odmawiając różaniec w intencji ojczyzny oraz prosząc wstawiennictwa polskich świętych i błogosławionych. Zwieńczeniem czuwania było odśpiewanie suplikacji oraz Msza święta z kazaniem wygłoszonym przez ks. Marka Szczepańskiego.

Kolegiata zgromadziła licznych wiernych z miasta Jarosławia, a także z okolicznych miejscowości.

**BÓG JEST TU, BÓG JEST TAM!!!
REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE
W SZKOLE PODSTAWOWEJ
NR 6 I NR 11**

Po ponad dwóch latach mogliśmy wreszcie jako wspólnota Szkoły Podstawowej nr 6 i nr 11 spotkać się na tradycyjnych rekolekcjach wielkopostnych. Odbyły się one w dniach do 21 i 22 marca. W ciągu trwania tych ćwiczeń rekolekcyjnych ksiądz Mateusz Rutkowski tegoroczny rekolekcjonista, dyrektor ośrodka rekolekcyjnego w Rzepedzi, wskazał na potrzebę wsłuchania się w Słowo Boże i zachęcał uczniów do tego aby na co dzień być świadkiem Chrystusa, na wzór młodych świętych tj. bł. Carlo Acutis oraz śp. Helena Kmieć – misjonarka z Cochabamie. Ksiądz rekolekcjonista podkreślał, że bardzo ważne w naszym życiu jest kierowanie się Bożymi przykazaniem. Aby nie zbłądzić, należy w swoim życiu podążać za Jezusem naszym prawdziwym Przyjacielem. Podkreślał również, że grzechami obrażamy Pana Boga, a popelniając zło w naszym życiu przesłaniami obraz Jezusa, który jest w naszym sercu. Zachęcał nas również do pełnienia dobrych uczynków oraz skorzystania z sakramentu pokuty przed świętami. Rekolekcje w tym roku były czasem szczególnej refleksji nad naszym życiem, jego celami oraz powołaniem; dzięki nim mogliśmy lepiej przygotować się do godnego przeżywania Świąt Wielkanocnych.

Bardzo dziękujemy księdzu Mateuszowi za świadectwo wiary oraz wskazanie nam na Pana Jezusa, jako naszego prawdziwego przyjaciela. Podziękowania kierujemy również w kierunku pani Agnieszki Błachuty, katechетки uczącej w Szkole Podstawowej nr 11 za zaangażowanie i okazaną pomoc. Wszyscy składamy serdeczne Bóg zapłać!!!

Ks. Marek Demski

MĘSKI RÓŻANIEC W ROCZNICĘ ŚMIERCI ŚW. JANA PAWŁA II

Jesteśmy mężczyznami, którzy pragną wypełnienia woli Maryi – naszej Matki i Królowej. Pragniemy czynić dokładnie to, o co nas wszystkich prosiła i nieustannie prosi. Jej wola jest wolą Jej Syna – Jezusa Chrystusa, który jest naszym Panem i bratem. Realizacja tych poleceń służy większej chwale Boga, by Jego dzieci były z Nim na wieczność. To znaczy my, nasze rodziny i wszyscy ludzie, którzy zechcą skorzystać z Jego łaski.

Serdecznie zapraszamy wszystkich mężczyzn z Jarosławia, a także okolic do podjęcia z nami modlitwy w każdą pierwszą sobotę miesiąca o godz. 8:00.

Dlaczego „Męski”

Wierzmy, że naszą rolą, tj. rolą mężczyzn w Bożym zamysle jest ochrona na życie wieczne wszystkich tych, których Bóg podarował nam tu na ziemi. Tak jak święty Józef był ziemskim opiekunem Świętej Rodziny, tak i my mamy zadanie bronić świętości naszych rodzin i bliskich. Chcemy czynić to razem, we wspólnocie mężczyzn. W tej jedności umacniamy naszą męską tożsamość i męskie cnoty.

Dlaczego „Różaniec”

Taka jest wola naszej Matki i Królowej. W sobie wiadomy sposób wybrała tę drogę uświęcania nas wszystkich, ratowania grzeszników, ochrony swoich dzieci. Wielokrotnie przypominała o tym na przestrzeni dziejów. A szczególnie w ostatnich wiekach, w Lourdes (1858), Gietrzwałdzie (1877), Fatimie (1917), Akita (1973), Kibeho (1981) – by wymienić choćby kilka miejsc, spośród wielu na całym świecie, które dostały wielkiej radości oglądania oblicza Niepokalanie Czystej Pani.

Ważny jest dla nas również testament naszych ojców, który zostawili nam w spadku. Pragniemy go wypełniać również w obecnym pokoleniu. Tak jak robili to św. Jan Paweł II (Totus Tuus), kardynał Stefan Wyszyński („wszystko postawiłem na Maryję”), św. o. Maksymilian Maria Kolbe (Rycerz Niepoka-

Porządek nabożeństw w Kolegiacie Jarosławskiej

Msze św. w niedziele i święta o godz.: 6.30; 8.00; 9.30; 11.00; 12.30; 16.00; 18.00; 20.00.

W Boże Narodzenie, Wielkanoc oraz Wszystkich Świętych nie ma Mszy św. o godz. 20.00.

Msze święte w święta zniesione o godz.: 6.30; 8.00; 9.30; 11.00; 16.00; 18.00.

Msze św. w dni powszednie o godz.: 6.30; 7.15, 8.00; 18.00.

(w czasie ferii zimowych nie ma Mszy św. o godz. 7.15).

W każdy poniedziałek po Mszy św. o godz. 18.00 odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego.

W każdą środę po Mszy św. o godz. 8.00 do 18.00 adoracja Najświętszego Sakramentu.

O godz. 18.00 Nowenna do Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin oraz Msza św. w intencji podziękowań i prośb.

W pierwszą sobotę miesiąca nabożeństwo do Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny.

Spowiedź: rano 15 minut przed Mszą świętą, a pół godziny przed wieczorną.

W niedzielę i święta spowiedź pół godziny przed Mszą św.

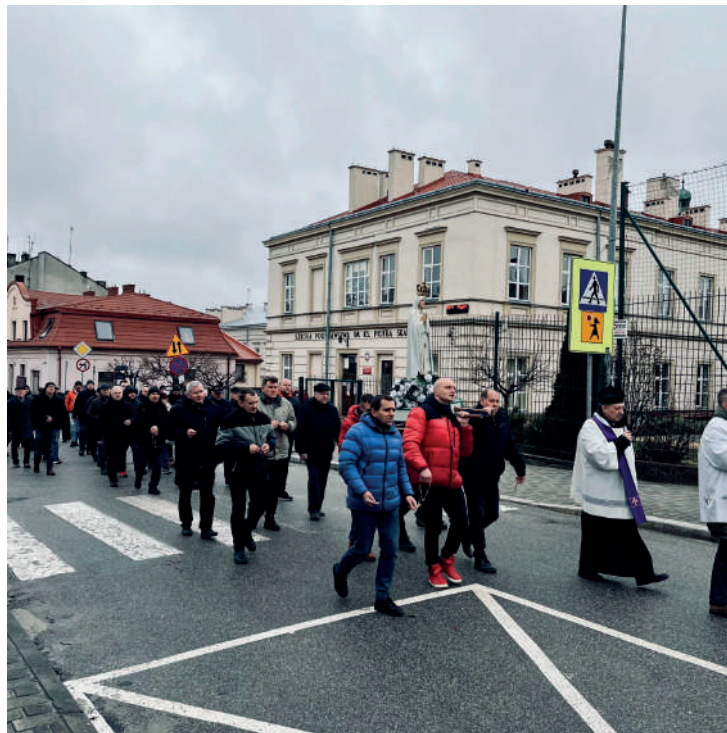
PORADNIA RODZINNA

SPOTKANIA DLA NARZECZONYCH

W naszej parafii JAROSŁAW-KOLEGIATA

II Sobota-godz.15.30

Zapisy na I spotkaniu

lanej), wielu wielkich świętych na przestrzeni wieków, czy wreszcie św. Jan, apostoł Chrystusa, któremu testament ten przekazał sam Jezus umierając na krzyżu.

2 kwietnia przypada 17. rocznica śmierci papieża św. Jana Pawła II. Chcąc upamiętnić ten dzień wspólnota Męskiego Różańca udała się na jarosławki Rynek, aby polecać Bogu przez ręce Maryi i za pośrednictwem św. Jana Pawła II sprawę naszej Ojczyzny, sprawę Ukrainy, pokoju na Świecie oraz osobiste intencje. Papież był pierwszym zwierzchnikiem Kościoła katolickiego, który udał się z oficjalną wizytą do tego kraju. Był to również pierwszy w historii przyjazd papieża na obszar uznawany za tzw. „własne terytorium kanoniczne” przez Rosyjską Cerkiew Prawosławną. Podczas pięciodniowej podróży papież odwiedził Kijów i Lwów spotykając się z wiernymi obrządku łacińskiego i grekokatolickiego.

Ojciec Święty przybył w Ukrainę, jako apostoł pokoju i pojednania – powiedział wówczas były sekretarz papieża, a obecnie zastępca przewodniczącego Konferencji Episkopatu Ukrainy abp Mieczysław Mokrzycki, metropolita lwowski.

Wydawca: Stowarzyszenie Kulturalno - Wychowawcze im. ks. Piotra Skargi w Jarosławiu

Asystent kościelny: ks. Marian Bocho; Redakcja: ks. Marek Demski

Skład komputerowy: Józef Hawro

Adres redakcji: „W cieniu Kolegiaty”; Plac ks. Piotra Skargi 2; PL 37-500 JAROSŁAW tel.: 16 621-24-60; e-mail: w.cieniu.kolegiaty@interia.pl;

Strona internetowa parafii: <http://kolegiata.przemyska.pl/>

Numer konta bankowego: Bank Spółdzielczy w Jarosławiu 37 9096 0004 2001 0009 4849 0001

Druk: Drukarnia Rafada; ul. Raclawicka 16/3; PL 37-500 JAROSŁAW. Numer zamknięto: 8.04.2022 r. Nakład: 1000 egzemplarzy

Redakcja nie zwraca materiałów, których nie zamówiła, zastrzega sobie prawo do ich skracania i zmiany tytułów

oraz redakcyjnego opracowania tekstów przyjętych do druku.

Projekt winiety: Tomasz Turoń

W obiektywie

Katolik zaprasza

Co oferujemy?

- KLASA BIOLOGICZNO-CHEMICZNA**
PRZEDMIOTY ROZSZERZONE
BIOLOGIA, CHEMIA, MATEMATYKA
- KLASA MATEMATYCZNO-FIZYCZNA**
PRZEDMIOTY ROZSZERZONE
MATEMATYKA, FIZYKA, CHEMIA
- KLASA LINGWISTYCZNA**
PRZEDMIOTY ROZSZERZONE
**JĘZYK ANGIELSKI, JĘZYK POLSKI,
WIEDZA O SPOŁECZEŃSTWIE**
- KLASA HUMANISTYCZNA**
PRZEDMIOTY ROZSZERZONE
**JĘZYK POLSKI, HISTORIA,
WIEDZA O SPOŁECZEŃSTWIE**

DOŁĄCZ DO NAS!

*Katolik...
jesteś u siebie!*

Poznaj nas lepiej:

 katolik-jaroslaw.pl

 [/katolik.jaroslaw](https://www.facebook.com/katolik.jaroslaw)

 JAROSŁAW,
pl. ks. Piotra Skargi 1

 tel. 733-233-133

 szkola@katolik-jaroslaw.pl